

علاوه‌براین، کمیسیون اروپا از دو ابزار مشاوره با ذی‌نفعان مربوطه^۱ و ارزیابی بیرونی^۲ برای نظارت بر اجرای صحیح مقررات نظام عمومی ترجیحات از جمله کنوانسیون‌های پانزده‌گانه حقوق بشری و سازمان بین‌المللی کار در کشورهای هدف بهره می‌برد.

۲-۳. مشاوره با ذی‌نفعان مربوطه

کمیسیون اروپا در گام نخست از ابزار «نرم» مانند گفت‌وگو و تعامل باهدف ارتقاء همکاری با نهادهای بین‌المللی مربوطه و مشارکت کشورهای ذی‌نفع در اجرای مقررات نظام عمومی ترجیحات نیز استفاده می‌کند. هدف آن است که این دولت‌ها به شکل مؤثری مسائل حکمرانی و توسعه‌ی پایدار را موردتوجه قرار دهند و کشورهای ذی‌نفع را برای اتخاذ راهکارهای ساختاری پایدار برای حفاظت از حقوق اجتماعی و حقوق بشر ترغیب سازند. (European Commission, 2018, p. 13) مقررات نظام عمومی ترجیحات شامل ورود جامعه مدنی و سایر بازیگران به این نظارت است. به‌این‌ترتیب، کمیسیون اروپا باید اطلاعاتی را که توسط اشخاص ثالث، از جمله جامعه‌ی مدنی، شرکای اجتماعی، پارلمان و شورا ارائه می‌شود، ارزیابی کند. (ماده ۱۶,۳) در این راستا، کمیسیون اروپا تلاش می‌کند که از ذی‌نفعان مختلف، از جمله سازمان‌های بین‌المللی، شرکای اجتماعی، انجمن‌های تجاری (از جمله انجمن‌های بنگاه‌های کوچک و متوسط)، اتحادیه‌های کارگری، انجمن‌های حقوق بشر محلی، مدافعان حقوق بشر، گروه‌های زنان و دیگر سازمان‌های غیردولتی و سازمان‌های جامعه مدنی استفاده نماید. جلسات هماهنگی با نهادهای بین‌المللی موجود در کشورها از جمله دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، برنامه‌ی توسعه سازمان ملل^۳ و دفتر سازمان ملل متحد برای مواد مخدر و جرم^۴ برگزار می‌شود. (European Parliamentary Research Service)

-
1. Consultations with relevant stakeholders
 2. external evaluation
 3. UNDP
 4. UNODC